

ét er at komme med pengene i cool cash, det ved de fleste godt ikke går, men noget andet er værdisættelse af inventar, der overtages i forbindelse med købet. Det er altså et gråt marked for ikke at sige et sort marked. Hvis man kan blive enig om, at et gammelt tæppe og et gammelt skab er en antikvitæt, der er uvurderlig, er der jo ingen grænser for, hvor mange penge der kan rækkes hen over bordet. Det ser vi desværre, og derfor er jeg ikke sikker på, at det her på nogen måde er tilstrækkeligt.

Det vil selvfølgelig, som andre har været inde på, være et fremskridt at lave åbne og obligatoriske ventelister, sådan at det er til at se, om nogen er i stand til at springe ventelisten over. Står man for tur, betaler man jo ikke sorte penge, og derfor kan man se, om der er nogen, der springer den over, fordi de har været i stand til at levere en mere fordelagtig ydelse end den officielle. Så det er helt givet en af måderne at komme de sorte penge til livs på at lave den form for ventelister, så man kan se, hvad der faktisk foregår.

Man kunne også overveje – jeg vil med det samme sige, at det ikke er noget, vi har drøftet detaljeret i Enhedslisten – at hvis vi fik ventelister, hvor man måske også havde ventelister i kommunen, kunne vi jo også begynde at tænke i, om der så også skulle være en eller anden form for kommunal anvisningsret til andelsboliger, hvor kommunen kan gå ind og købe en andelsbolig og stille den til rådighed for en boligløs.

Det er jo det store problem f.eks. også i København, at hvis man ikke lige ved, hvor man skal få fat i en andelsboligforening, hvem man skriver til for at komme på venteliste – det gør man jo typisk kun, hvis man er i familie med en eller er venner med nogle, der bor der – kommer man aldrig på en venteliste. Det er relativt enkelt at blive skrevet op på en venteliste i de almennyttige boligselskaber – der kommer man ret nemt på en venteliste – og var der et sted i kommunen, hvor man på samme måde kunne blive skrevet op, kunne man jo komme på en venteliste til en andelsbolig.

I København kommer man ikke ret nemt på en venteliste, der kommer man med besvær på mange ventelister og slet ikke på dem alle. Derfor skulle det nok overvejes at lave sådan en form i de store byer, hvor man ét sted kunne tilmelde sig ventelister til forskellige andelsboligforeninger. I den forbindelse er der det måske rebelske – jeg ved ikke, hvad andelsboligforeningerne siger til forslaget – at det altså også kunne blive muligt for kommunen at købe folk

ind. I mange andelsboligforeninger er det ressourcestærke folk, der bor der, og de har bestemt mulighed for at åbne op for, at der også kom mere ressourcetsvage ind i deres område, og på den måde være med til at bekæmpe ghettoiseringen. Det er på akkurat samme måde, Enhedslisten har en politik om, at der skal være anvisningsret til private udlejningsboliger.

Der er noget, vi vil forfølge. Det er ikke sikkert, at det er noget, vi kan tage ind i det her lovforslag, men det er i hvert fald en tankegang, som vi vil forfølge i det videre arbejde.

Vi er også enige i, at andelsboliger tidligere typisk var en relativt billig boligform, men at det er helt åbenlyst, at med de vurderinger, der nu produceres til generalforsamlingen i de forskellige andelsboligforeninger, er andelsboligerne som bolig jo, selv om den ikke er blevet så dyr som en ejerlejlighed, begyndt år efter år at nærme sig niveauet for ejerboliger. Jeg kan bare se på nogle af de andelsboliger, som jeg selv kender, hvordan prissætningen er steget voldsomt. Det er jo også med til at forhindre, at folk kan komme ind. Selv om de står på venteliste, er det jo ikke sikkert, at de kan præstere en halv eller trekvart million kroner, når de skal købe andelen.

Vi støtter altså forslaget her. Det kan sikkert forbedres på et par enkelte punkter, og der er helt givet ved en anden lejlighed brug for yderligere initiativer.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så går vi tilbage til den konservative ordfører, som nu er nået frem, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Lad mig starte med at beklage, at jeg ikke var nået frem før.

Jeg er glad for at høre, at der er så bred tilslutning til lovforslaget. Der kan ikke være megen uenighed om, at også andelsbolighavere – altså her andelsboliger under stiftelse – skal have den samme fortrydelsesret og de samme vilkår om oplysningspligt, som indehavere af ejerboliger har.

Med hensyn til lovforslagets tilstrækkelighed mener vi i Det Konservative Folkeparti, at lovforslaget er tilstrækkeligt. Det, at der kan forekomme fiktive værdiansættelser og penge under bordet, er jo ikke et specifikt problem, om end det er et problem, for andelsboliger. Det fore-